

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เจดีย์ที่น่ากราบไหว้

พวกเราช่วยกัน พระกรรมฐานเรารู้สึกว่าเด่นมากการช่วยชาติคราวนี้ ลืมแล้วท่าน ชื่อว่าอะไร (สุรศักดิ์ ครับ วัดมเหยงคณ์) ดูว่าไปเทศน์ที่วัดมเหยงคณ์นี่น่าจะไม่ว่ากว่า ๔ ครั้งนะ วัดมเหยงคณ์ (๕ หนครั้บ) โนน ๕ หน แล้วในตัวเมือง (ในตัวจังหวัด ๒ ครั้งครั้บ) เออ ในตัวจังหวัด ๒ ครั้ง อันนี้ ๕ ครั้ง อยู่อยุธยาเทศน์มากกว่าเพื่อน สระบุรีในตัวจังหวัดสองหน อยู่อยุธยาในตัวจังหวัดสองหน ที่วัดมเหยงคณ์ไม่ใช่จังหวัด แต่ขานเมืองติดกัน อันนี้ห้าหนที่เทศน์ ดูอยุธยาจะมากกว่าเพื่อนที่ไปเทศน์ที่วัดมเหยงคณ์ ท่านสุรศักดิ์ห้าหน ในตัวเมืองสองหน รวมเจ็ดหน สระบุรีในจังหวัดสองหน นอกจังหวัดไปมีหรือเปล่านั้นจำไม่ได้คือมันเทศน์มากต่อมาก ทั่วประเทศไทย จำไม่ได้นะ มากต่อมาก สำหรับตัวเมืองอุตรสองหน เทศน์ทุ่งศรีเมืองสองหน เทศน์มาได้ ๔๘ ปี นานหรือไม่นาน มากหรือไม่มาก นับจำนวนหนึ่ง สอง สาม แล้วก็เดือนเป็นปี เทศน์นี้ได้ ๔๘ ปี ตั้งแต่สร้างวัด ๒๔๙๘ ปลายปีนะ ๒๔๙๘-๒๔๙๙-๒๕๐๐ นานขนาดนั้น เทศน์อยู่ที่นี้เป็นประจำ

เทศน์มากจริง ๆ นะ นอกจากเทศน์อย่างนี้แล้ว เวลานั้นยังออกทั่วโลก ออกทางอินเตอร์เน็ตทั่วโลกเลย เวลานั้นพูดอย่างนี้ออกแล้วนะเทศน์เวลานี้ เขาจะเห็นเหมือนเราพบเห็นกัน ได้ยินกัน ดูกิริยาท่าทางของหลวงตานี้เหมือนกันหมดเลย รับแล้วออกทั่วโลกในขณะเดียวกัน เห็นด้วยกัน ได้ยินชัดเจนด้วยกัน เราก็มองไม่ได้คิดว่าจะได้เทศน์อย่างนี้ ได้เทศน์อย่างนี้ มันก็เป็นมาแล้ว อันนี้รู้สึกว่าเป็นประโยชน์มากด้วย

(วันที่ ๒๘ ท่านอาจารย์ฝึกเป็นตัวแทนหลวงตาไปรับผ้าป่า ที่สหรัฐอเมริกา หลวงตาเทศน์อยู่ที่สวนแสงธรรมครั้บ) นั่นแล้ว วันนั้นเขาจะทอดผ้าป่าที่สหรัฐ วันที่ ๒๘ ใช้ใหม่ (ครั้บผม) เวลานั้นไม่ตรงกันแต่เขาก็เห็นใช้ใหม่ละ (ครั้บ) เวลาเราเทศน์ตอนเช้า เช่นเวลานี้ ๘ โมง ทางนั่นก็ ๒ ทุ่ม (เขาบอก ๖ โมงเย็น) เออนั้นแล้ว มันผิดกัน ๑๒ ชั่วโมง วันนั้นเราจะไปรับผ้าป่าทางสหรัฐเขาถวาย ก็จัดให้พระไปแทน ท่านฝึกไปแทน แล้วพระจะมีที่องค์ติดตามไปก็ไม่รู้ (ท่านชินกราบเรียนเมื่อวานนี้ห้องครั้บ) เออ พระไปห้องครั้บแทนเรา เขามานิมนต์เราให้ไป เราไปไม่ได้ จะมาเอาสด ๆ ร้อน ๆ เลยไปสหรัฐ เราก็มองไม่ได้ ย้ำแล้วย้ำเล่าจะเอาไปให้ได้ แต่มันก็สุดวิสัย เขาเลยแก้ไขใหม่ นะ จึงเอาตัวแทนไปรับ เราไปไม่ได้ เขาก็จัดขึ้นตามนี้

มาจากทางไหน (ท่านพลตำรวจตรี อำนวน มหาผล ผู้บังคับการจังหวัดบุรีรัมย์ครั้บผม) (คณะกรรมการวัดป่าเขาน้อย บุรีรัมย์ จะมากราบนิมนต์หลวงตาเป็นประธานวางศิลา

ฤกษ์เจดีย์ อนุสรณ์สถานพระธาตุหลวงปู่สุวัจน์ศรีบรม) วัดอะไร (วัดเขาน้อย หลวงปู่สุวัจน์) (หนังสือวัดป่าเขาน้อย ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๖) เรื่องขอนิมนต์เป็นประธานวางศิลาฤกษ์ นมัสการพระธรรมวิสุทธิมงคล (พระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน) สิ่งที่มาด้วย รูปแบบเจดีย์อนุสรณ์ของหลวงปู่สุวัจน์ สุวัจน์ จำนวนหนึ่งแผ่น ด้วยคณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างเจดีย์อนุสรณ์สถานหลวงปู่สุวัจน์ สุวัจน์ จะดำเนินการก่อสร้างเจดีย์อนุสรณ์สถานสำหรับบรรจุอัฐิพระโพธิธรรมอาจารย์เถระ (หลวงปู่สุวัจน์ สุวัจน์) อดีตเจ้าอาวาสวัดป่าเขาน้อย ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยจะก่อสร้างเจดีย์อนุสรณ์สถาน ณ บริเวณสถานที่พระราชทานเพลิงศพ ในวัดป่าเขาน้อย และมีรูปแบบเจดีย์ปรากฏตามภาพที่แนบมาพร้อมนี้

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า พระคุณท่านเป็นที่เคารพของหลวงปู่สุวัจน์ สุวัจน์ และศิษยานุศิษย์ทั้งปวง คณะกรรมการจึงได้พร้อมใจกันขอกราบนิมนต์พระคุณท่านเป็นประธานวางศิลาฤกษ์เจดีย์อนุสรณ์สถานดังกล่าวข้างต้น ในวันศุกร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ หรือวันและเวลาใด สุดแต่พระคุณท่านจะพิจารณาเห็นสมควร ขอนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง ลงชื่อพลตำรวจตรี อำนวย มหาผล ผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดบุรีรัมย์ ประธานกรรมการก่อสร้างเจดีย์อนุสรณ์สถานหลวงปู่สุวัจน์ สุวัจน์ มีรูปแบบเจดีย์ศรีบรม) อารูปแบบเจดีย์

(พระท่านบอกว่า ๒๙ วางศิลาฤกษ์ วันที่ ๓๐ เขานิมนต์เทศน์รับผ้าป่าช่วยชาติที่บุรีรัมย์เหมือนกันครับ ไปช่วงนี้ก็บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ สามจังหวัดเป็นอย่างน้อย) แล้วต่อเนื่องกันพอดีไหมละ (พระท่านบอกต่อกันพอดีครับ) ก็มีแต่ท่านป๊วเป็นผู้วางลำดับลำดับให้พอดี อันนี้พอดีแล้วหรือ ถ้าพอดีแล้วก็รับตามนั้นเลย ถ้าตรงไหนมันขัดกันก็พูดให้เป็นที่เข้าใจกันเสียตั้งแต่บัดนี้ ท่านสุวัจน์เป็นพระที่สมควรอย่างยิ่งที่ก่อเจดีย์ ที่บรรดาลูกศิษย์ ผู้ศรัทธาทั้งหลายก่อขึ้นเพื่อสักการบูชาท่านต่อไปจนกระทั่งถึงลูกเต้าหลานเหลน เพราะนี่จะเรียกว่าถูกต้องตามตำรา ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ก็ไม่ผิด เพราะเอาตำรามากาง

ตำราคือองค์ศาสดามากาง ก็คือองค์ศาสดาแสดงไว้ ว่าบุคคลที่ควรจะทำเจดีย์ไว้กราบไหว้บูชานั้นมีอยู่ ๔ ประเภท ๑) พระพุทธเจ้า ๒) พระปัจเจกพุทธเจ้า ๓) พระอรหันต์ ๔. พระเจ้าจักรพรรดิ นี่เป็นผู้สมควรแก่การก่อสร้างเจดีย์ไว้กราบไหว้บูชา ในสถานที่เหมาะสมหรือสมควร เช่น ที่ชุมนุมชนคนหมู่มาก ควรที่ตรงไหนให้ก่อที่ตรงนั้นๆ ไว้ ตำราคือองค์ศาสดาแสดงไว้ เพราะฉะนั้นการที่จะก่อเจดีย์หรืออะไรๆ นี้ บรรดาพี่น้องทั้งหลายไม่ค่อยจะคิดกัน ดูจะไม่ได้เห็นในตำราคือองค์ศาสดาประกาศเอาไว้ อย่างนั้นก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นการก่อเจดีย์จึงมักจะก่อสุมสุมหัวไปเลย

เวลามองเห็นเจดีย์ คนก็ต้องระลึกถึงพระพุทธเจ้าเป็นอันดับแรก รองลำดับลงมา ก็ พระอรหันต์ พระปัจเจก เวลากราบเข้าไปมับฟาดถูกหมา เช่น ไอ้ปู้ก็ตายแล้ว รักไอ้ปู้ก็ สงสารไอ้ปู้ก็ แล้วก้อเจดีย์ให้มัน ไม่ได้หมายถึงว่าจะก้อเจดีย์ไว้กราบไหว้หมาไอ้ปู้ก็ เรา นะ แต่คนพอเห็นเจดีย์ก็นึกว่าพระพุทธเจ้า ไอ้ปู้ก็ก็เลยกลายเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาใน เวลานั้น กราบหมาทั้งตัว เอ้า พุดให้มันย่นให้มันเห็นชัดเจนซิ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นแบบ เป็นฉบับที่ถูกต้องดีงาม จึงควรนำมาปฏิบัติตามแถวแนวที่ทรงแสดงไว้ จะไม่สุมสี่สุมห้า แล้วไปกราบหมาทั้งตัว คือก้อเจดีย์ให้หมาไว้ด้วยความรักอะไรนั้น เจ้าของก้อเจดีย์ให้ด้วยความรัก แต่เขามากกราบ เขานึกว่าไอ้ปู้ก็เรานี้เป็นพระพุทธเจ้า เขาก็กราบถนัดเลย เข้าใจ ไหม

เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรจะให้พลาดไป เตียวจะไปกราบไอ้ปู้ก็ ไอ้หยอง ไอ้จ้ำหลอด เราเข้ามันจะผิดพลาดไป นึกถึงพระพุทธเจ้านั้นถูก แต่จุดนี้มันผิดไป เข้าใจไหม มันผิด จากความมุ่งหมาย เพราะฉะนั้นการที่จะก้อเจดีย์แต่ละแห่งๆ ที่เป็นไปตามแบบนี้ เหมาะสมมากตามที่เราเป็นลูกชาวพุทธ อย่าได้ทำกันสุมสี่สุมห้า ทำอย่างนั้นมันผิดพลาด ได้อย่างวุ่นแหละ กบตัวหนึ่งตายก็ก้อเจดีย์ให้ หมาตายก็ก้อเจดีย์ให้ ไก่ตาย กระจ๊อน กระแตในวัดนี้ก้อไม่ไหวนะ เจดีย์ในวัดนี้ก้อตายเลยนะ เพราะกระรอกนี้มีเป็นร้อยๆ กระแตก็เหมือนกัน นกในนี้มีเต็มไปหมด จะก้อเจดีย์ให้ทุกแห่งทุกหนสุมสี่สุมห้าแล้ว ใน วัดนี้จะไม่มีที่ก้อเจดีย์เลยนะ เต็มไปหมดตั้งแต่เจดีย์ของพระพุทธเจ้าที่จอมพลอม ด้วย ความผิดพลาดเพราะความไม่เอาไหน ชูๆ ทำสุมสี่สุมห้า ไม่ถูก

ศาสนาพระพุทธเจ้าเป็นแบบฉบับทั้งทางโลกและทางธรรม ไม่มีที่ติเตียนตรงไหน ได้เลย ทางโลกก็ความประพฤติ หน้าที่การงาน ให้เป็นไปตามแบบฉบับแล้วโลกจะร่มเย็น เป็นเจ้าเป็นนาย ก็ให้เป็นเจ้าเป็นนายในคุณธรรมด้วย หลักวิชาที่จะมาปกครองโลกก็ให้มี คุณธรรม มีธรรมแทรกเข้าในนั้นด้วย ทุกแห่งทุกหน ทุกหน่วยราชการเรามีธรรมเข้าแทรก ๆ เสมอ สมเราเป็นชาวพุทธ วงราชการตั้งแต่นายกรัฐมนตรี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงกราบ ไม่มีใครกราบสนิทได้ยิ่งกว่าพระมหากษัตริย์ คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราละ รองลงมาก็นายกและวงราชการต่าง ๆ ควรจะมีธรรมมีธรรมเข้า แทรกเสมอ อย่าไปหาสอนตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ ตาใสแจ้วเหมือนตาแมว เหมือนตาแมวมันก็ เท่ากับแมว อย่าไปสอนแมว ให้สอนคน

เป็นผู้ใหญ่แต่ละคน ๆ นี้เขายกยอขึ้นแล้ว การตั้งขึ้นให้เป็นผู้ใหญ่แต่ละแห่งๆ นี้ กระเทือนมาจากขุนนะ มาจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และกระเทือนมาจากคนทั้ง แผ่นดิน ผู้ที่จะเป็นนายกานี้กระเทือนกันทั่วประเทศไทยจึงมาเป็น ยกยอขึ้นแล้วว่าผู้นี้เป็น นายกฯ ต้องรู้ตัวว่าเราเป็นนายกฯแล้ว ไม่เป็นนาย ก. นาย ข. เหมือนแต่ก่อนแล้ว ทุกสิ่ง

ทุกอย่างต้องได้คิดได้อ่านทุกอย่าง เข้ากับความเป็นนายกฯ ความคิดความอ่านต้องใช้แบบแผนของนายกฯ กิริยาแสดงออกทุกอย่างไม่ว่าหน้าที่การงาน หรือการปกครอง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นหน้าที่ของนายกฯ นายกฯต้องได้คิดเต็มสติเต็มส่วนแล้วแสดงออกไป

ที่นี้รองลงมาก็คิดแบบเดียวกัน วงราชการงานเมืองต่าง ๆ ต่างคนต่างคิดอย่างนี้ เพื่อชาติบ้านเมือง สมกับพี่น้องชาวไทยเรา ยกชาวไทยเรา ยกยอขึ้นเป็นผู้ใหญ่เป็นลำดับ ลำดลา เราต้องให้สมศักดิ์ศรีกับพี่น้องชาวไทยเราที่ยกยอขึ้นให้เราเป็นผู้ใหญ่ ต้องปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี เป็นตัวอย่าง อันใดที่จะเป็นความเสียหาย ผู้ใหญ่อย่าทำ อย่าขขนาดไหนก็ให้ตายไปเฉย ๆ จะไม่ให้เห็นอิทธิพล คือความถูกต้องดีงาม อย่ากลิ้งนี่ผิด เช่น ยาเสพติด พวกเหล่า พวกสุราปลาแปง ที่กินแล้วเจ้านายก็เป็นบ้าไปตาม ๆ กันหมด อย่าให้เห็นเจ้านายเป็นบ้านะ เอาตัวอย่างไม่ดีมาให้เด็กดู นำหัวเราะนะ คิดให้มากนะเราเป็นผู้ใหญ่

นี่ละเรื่องศาสนาเข้าที่ไหนจะงามตางามใจ เย็นใจทั่วหน้ากันไปหมด ศาสนา คือธรรมเข้าแทรกที่ไหนเป็นอย่างงั้น เรื่องของโลกก็คือเรื่องของกิเลส คอยจะทำลายธรรม คือความดีงามอยู่เสมอ เราจึงต้องได้ปิดได้ป้องกันตลอด เพื่อรักษาความดี แล้วต่อไปก็เพื่อประชาชนคนจำนวนมากได้รับผลประโยชน์ อันความประพฤติเหลวแหลกแหวกแนว ตามนิสัยใจคอของเราตั้งแต่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ เราย่านำมาใช้ในความเป็นผู้ใหญ่ จะขัดจะแย้ง จะเป็นข้าศึก สำหรับเราคนเดียวไม่มีหน้าที่การงาน ไม่เป็นผู้มีอำนาจวาสนาปกครองบ้านเมืองนั้น เรากินเหล้าก็ได้ กินยาก็ได้ ทำอะไรก็ได้ ไปที่ไหนก็ได้ ไม่มีใครถือสีถือสาเรานะ แต่พอเป็นผู้ใหญ่แล้วหูตาอันแก่นั่นแหละคน มองกันผิดปกตินะ

เขามองเราเวลาเป็นนาย ก.เป็นอย่างหนึ่ง เวลาเป็นนายนั้นนายนี้ เป็นนายพัน นายพลขึ้นไปแล้วเป็นอีกอย่างหนึ่งนะเขามองเรา อย่าให้เขาผิดสายตาที่เขามอง ให้เขายิ้มแย้มแจ่มใสต่อการมองเรา นี่เป็นความถูกต้องดีงาม นี่คือธรรม เป็นเครื่องแทรกแซงในวงชาวพุทธเรา ตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาถึงผู้น้อยต้องปฏิบัติตัวให้เป็นอย่างนั้น อันไหนที่ขัดกับส่วนรวมนี้สำคัญ เรื่องส่วนตัวเราไม่ขัด แต่ก่อนไม่ขัด แต่เวลามาเป็นผู้ใหญ่แล้วตัวของเราก็ต้องมาขัดอีกทีหนึ่ง คือต้องแก้ไขตัดแปลงเจ้าของให้เหมาะสมกับสังคมที่มีจำนวนมาก ให้เป็นความดีงาม นี่เป็นอย่างนั้น

เราจะทำตามใจเราชอบไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่นพระนี่ อย่างหลวงตาบัวนี่แหละ ยกให้เป็นตัวอย่างเลย แต่ก่อนอีตาบัวมันไปที่ไหนมันไปได้หมด ลงน้ำลงท่า ตกปู ตกปลา ถ้ามีหมูมีหมาที่ตกไปด้วยกันเลยนะ ไม่มีอะไรเป็นข้อผิดพลาด ที่นี้พอหลวงตาบัวมาบวชแล้วไปทำอย่างนั้นไม่ได้ เข้าใจไหมละ ยิ่งบวชเข้าเป็นพระ ภูมิของพระนี่เต็มภูมิ คือศีลเต็มภูมิของพระแล้ว ต้องปฏิบัติให้เต็มภูมิของตนตลอด จากนั้นเป็นผู้ใหญ่เท่าไรคุณธรรมก็

เพิ่มขึ้น เพิ่มจากศีลเข้าเป็นคุณธรรม ความคิดความอ่านไตร่ตรอง ความเคลื่อนไหวทุกอย่าง จะออกไปจากธรรม วินัยเป็นส่วนหยาบแล้วที่นี้ ส่วนธรรมเป็นส่วนละเอียด จะแทรกไปทุกแห่งทุกหน ใครมองเห็นที่ไหนๆ ก็เป็นที่งามตาใจ เจ้าของก็ชุ่มเย็นด้วยการ ระมัดระวังรักษาเจ้าของด้วยศีลด้วยธรรมไปด้วยดี ที่นี้จะเป็นอิตาบวอย่างนั้นไม่ได้ ต้องเป็นหลวงตาบวหรืออาจารย์มหาบว ไปที่ไหนต้องเป็นหลวงตาบวไปเรื่อยๆ จะเป็นอิตาบว ถือเบ็ด แล้วสะพายช่องถือแหไปอย่างนั้นไม่ได้ แล้วขวดเหล้าเต็มถุงไปอย่างนี้ไม่ได้ ผิด ไหมละพิจารณาซิ คนคนแก่นั้นแหละ เมื่อแยกออกเป็นส่วนหนึ่งแล้ว ต้องเป็นส่วนหนึ่ง ขึ้นมา จะให้เป็นอย่างเก่าไม่ได้

นี่เราทั้งหลายก็ให้รู้สึกตัว ตั้งแต่เราเป็นเด็กเป็นอย่างหนึ่ง เป็นผู้ใหญ่เป็นอย่างหนึ่ง เป็นพ่อคนแม่คนเป็นอย่างหนึ่ง จากนั้นก็เป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน นายอำเภอ ขึ้นถึงผู้ว่าฯ ตลอดถึงนายกรัฐมนตรี ยิ่งเป็นอีกอย่างหนึ่ง ๆ ซึ่งเราจะได้ตัดแปลงตัวของเราให้เหมาะสมกับหน้าที่อำนาจการปกครอง เกี่ยวข้องกับคนจำนวนมากเท่าไร เรายังได้ปรับปรุงตัวของเราให้ดีขึ้น ๆ อย่างนี้เหมาะสมกับเราเป็นชาวพุทธ ขอให้บรรดาลูกหลานทั้งหลายนำไปคิดไปอ่าน ไปปฏิบัติ

อย่าให้มันตั้งแต่เรื่องของกิเลส ซึ่งมันคอยออกหน้าออกตาตลอดเวลา ไปแสดงกิริยาอาการต่าง ๆ ต่อหน้าต่อเรา ต่อหน้าต่อตาประชาชนคนจำนวนมากด้วยความเสียหาย ไม่นำมารยาทอันดีงามออกแสดง มีแต่นิสัยใจคอเก่าก่อนที่เคยปฏิบัติมาก็เลอะเทอะไปหมด ที่นี้ผู้ใหญ่กับผู้น้อยก็ไม่ผิดกันกับหมาขี้เรื้อนตัวหนึ่ง ยิ่งผู้ใหญ่ประพฤติตัวเหลวแหลก แหวกแนว ประพฤติตัวไม่ดีแล้วเลยยิ่งกว่าหมาขี้เรื้อนอีก ถ้าประพฤติตัวให้ดีแล้วประดับตัวให้สวยงามขึ้น ด้วยความประพฤติ อธิษาศัยใจคอ มีธรรมเข้าแทรก หน้าที่การงาน เป็นไปตามกฎตามเกณฑ์ตามหลักตามฐาน ไม่มีคำว่าลี้ลับ นี่เรียกว่าเป็นหน้าที่การงานของธรรมแทรก ๆ

ถ้ากิเลสแทรกมันกินได้ทุกแบบ ยิ่งเป็นเจ้าของนาย ผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งกินลึกกินลึก กินลึกกินลึก กินทุกแบบทุกฉบับ นี่คือกิเลสพากินพากิน ถ้าธรรมแล้วกินไม่ลง มีเท่าไรกินไม่ลง เหมือนเราได้อาหาร หยิบอาหารมาจะใส่ปาก ลูกคนนี้ก็นั่งดู ลูกคนนี้ก็นั่งดู ลูกนั่งดูรอบข้าง อ้าปากคอยจะกินกับพ่อกับแม่ แล้วพ่อแม่จะกินได้ลงคอไหม เอากันตรงนี้แหละนะ ลูกนั่งห้อมล้อมเต็มอยู่ที่นี่ หน้าไหนตาใด ปากใดอ้าเข้ามาเพื่อจะเอาจากพ่อ เพราะพ่อเลี้ยงมา ว่าไง จ้อยอยู่กับพ่อ แล้วที่นี้พ่อจะกินลงคอไหม โดยลูกอ้าปากอยู่อย่างนี้ ตาจ้องอยู่อย่างนี้ หิวโหยจะตายลูก ความหวังที่จะกินกับพ่อนี้เต็มหัวใจของลูก แล้วพ่อหรือแม่ของลูกเหล่านั้นจะกินได้ลงคอไหม เอ้าพิจารณา เอ้ออันนี้พิจารณานะ กินไม่ได้ต้องยื่น

ให้ หยิบอันนี้ เอาอันนี้ ๆ ๆ สุดท้ายเจ้าของไม่ได้กินก็อิมแล้ว เข้าใจไหม อิมด้วยจิตใจที่รัก ลูก เมตตาลูกสงสารลูก

อันนี้ก็เหมือนกัน เราเทียบกับวงราชการงานเมือง ซึ่งเป็นเหมือนพ่อแม่ของพี่น้อง หรือส่วนรวมทั้งหมด ต่างคนต่างจ้อเข้ามาเพื่ออาศัยเราทุกอย่าง ๆ คอยฟังเราจะซึบออก ยังไง ๆ จะได้ดำเนินตาม คอยเรา ได้มามากน้อยเสียภาษีอากรเข้าสู่จตุรรม เพื่อให้เป็น ประโยชน์ต่อส่วนรวม มีเท่าไรก็ต้องเจียด หามาจนได้ ที่นี้เวลาเข้ามาแล้ว ออย่ามากินตั้งแต่ คนเดียว ต้องมองดูประชาชนซึ่งเป็นเหมือนกับลูก และอ้าปากแล้วมองเราแต่ละคน ๆ ซึ่งเป็นเจ้าเป็นนาย เทียบกับพ่อกับแม่ของเขา แล้วกินแล้วกินได้โตะเหนื่อโตะ กินได้ทุก แบบทุกฉบับ อย่างนี้ให้ประชาชนให้เขารู้เขาเห็นอย่างนี้ เป็นยังงั้นน่าสลดไหม เอวาท ภาพพจน์ขึ้นมา เป็นอย่างนี้แล้วดูไม่ได้นะ จึงขอเตือนท่านทั้งหลายให้นำไปปฏิบัติ เอา ธรรมของพระพุทธเจ้าไปปฏิบัติในหน้าที่การงาน วงราชการให้มีธรรมแทรกในหลัก วิชาการของเราที่ปกครองบ้านเมือง แล้วบ้านเมืองนี้จะมีความสงบร่มเย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน

วันนี้เทศน์ธรรมะเริ่มต้นตั้งแต่ก่อนเจดีย์ขึ้นมา สมควรกับอะไรบ้างเจดีย์ก็อธิบายให้ ฟัง ไม่สมควรอย่างไรก็อธิบายให้ฟัง ที่นี้อธิบายให้วงราชการงานเมือง ซึ่งเป็นพ่อเป็นแม่ ประหนึ่งว่าเป็นเจดีย์ที่กราบไหว้บูชาของคนทั้งชาติ ก็ให้ทำตัวเป็นเจดีย์ที่ทรงไว้ซึ่งธรรม ธาตุ หรืออัฐิธาตุ หรือสิ่งวิเศษอยู่ภายในนั้น ออย่าให้มีไ้อ้ปุ๊กก็ ไ้อ้หยอง เข้าไปอยู่ในนั้น มัน จะเสียน้ำใจ ถ้ากราบเข้าไปก็ถูกพระพุทธเจ้า หรือพระสงฆ์สาวก พระอรหันต์อรหันต์แล้ว ภูมิใจ โลกทั้งหลายกราบวงราชการงานเมืองเรา ก็ขอให้เขาระลึกหรือกราบด้วยความพอ ออกพอใจ มีมากมีน้อยแบ่งสันปันส่วนกันกิน เพราะเรานี้เป็นลูกของพ่อ มีพ่อเหมือนกัน ตั้งแต่วงศ์มหากษัตริย์ลงมา ถึงนายกรัฐมนตรีนี่ แล้วก็พี่เบิ้มของเราที่เป็นมาโดยลำดับลำดับ นี้ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นผู้ที่จะแบ่งสันปันส่วนให้ลูกเล็กเด็กแดงทั่วแผ่นดินไทยเรา ได้รับ ด้วยกันโดยความสม่าเสมอ แล้วก็ผาสุกเย็นใจทั่วหน้ากัน นี้คือมหามงคลแก่ชาติไทยของ เราที่มีพระพุทธศาสนาเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง

ขอให้ท่านทั้งหลายได้ยึดหลักนี้ไปปฏิบัติตนเอง ความเป็นสิริมงคลทั้งเราเองและ ส่วนรวมจะมีขึ้นในวงของเราผู้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ตามสายธรรมพระพุทธเจ้า นี้โดยไม่อาจสงสัย ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายลูกหลานทั้งหลายโดยทั่วกัน เทอญ ที่นี้จะให้พร

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตามันต์ต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th